

काण्डकीन (का० + कीन) n. Name einer Pflanze, *Cyperus pertenuis* Roxb. (भद्रमुस्तक), ÇABDAK. im ÇKDr.

काण्डाल m. = काण्डाल AK. (COLEBR.) 2, 9, 26.

काण्डिका (von काण्ड) f. 1) demin. von काण्ड; vgl. काण्डिका und क-रुमकाण्डिका. — 2) eine Kornart (s. लङ्का). — 3) eine Gurkenart, *Cucumis utilisissimus* Roxb. (बालुकी नाम कर्कटभिद्रः) RĪGĀN. im ÇKDr.

काण्डिन् (wie eben) adj. röhrig: श्रुमन्ती: काण्डिन्या विशाखा कृ-पोमि ते वीरुधे: AV. 8, 7, 4.

काण्डिर् (von काण्ड) P. 5, 2, 110. Vop. 7, 32. 33. 1) adj. mit Pfeilen bewaffnet AK. 2, 8, 37. H. 771. — 2) m. N. zweier Pflanzen: a) *Achyranthes aspera* (s. श्रपामार्ग). — b) *Momordica Charantia* Lin. (काण्ड-कटुक) RĪGĀN. im ÇKDr. — 3) f. छा und ई Name einer Pflanze, *Rubia Munjista* (मञ्जिष्ठा) Roxb., RATNAM. im ÇKDr.

काण्डु (काण्ड + इतु) m. N. zweier Pflanzen: 1) *Asteracantha longifolia* Nees AK. 2, 4, 23. — 2) *Saccharum spontaneum* (काशतृणा) RĪGĀN. im ÇKDr.

काण्डेरी f. N. einer Pflanze, *Taridium indicum* (नागदत्ती), RATNAM. im ÇKDr.

काण्डेरुहा f. = काण्डेरुहा RATNAM. im ÇKDr.

काण्डेल m. Rohrkorb AK. (Lois.) 2, 9, 26. — Vgl. काण्डेल und काण्डाल.

काण्व 1) patron. von काण्व RV. 8, 1, 8. 2, 40. 7, 19. 9, 3. 10, 2. ÇĀṆKH. Ça. 16, 11, 20. 26. WEBER, Lit. 139. काण्वशाखा der VS. ebend. 101. fgg. Dynastie der Kāṇva VP. 471. fg. LIA. II, 331. Vgl. काण्व. — 2) ein Verehrer von Kāṇva P. 4, 2, 111. Sch. — 3) adj. von काण्व P. 4, 2, 111.

काण्वक adj. von काण्व P. 4, 2, 104, Vārtt. 30. — u. Name eines Sāman LĀṬJ. 6, 11, 4.

काण्वायन patron. von काण्व VĀLAKH. 6, 4. VP. 448. — Vgl. काण्वायन. काण्वीपुत्र (काण्वी, f. zu काण्व oder काण्व, + पुत्र) m. N. pr. eines Lehrers BṚH. ĀR. Up. 6, 5, 1.

काण्वीय adj. von काण्व P. 4, 2, 111. Sch.

काण्व्य patron. von काण्व gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. — Vgl. काण्व.

काण्वायन patron. von काण्व Shadv. Br. in Ind. St. 1, 38, 2.

कात् interj. s. कात्कार.

कातत्र (1. का + तत्र) n. Titel einer Grammatik (s. u. कलाप): श्रुधुना स्वल्पतन्त्रवात्कातत्रार्थं (शास्त्रं) भविष्यति KATHĀS. 7, 13. COLEBR. Misc. Ess. II, 44. Ebend. 43 werden verschiedene Commentare und Ergänzungen zu dieser Grammatik unter folgenden Titeln aufgezählt: ० गणधातु, ० चतुष्टयप्रदीप, ० चन्द्रिका, ० धातुघोषा, ० पञ्जिका, ० परिशिष्ट, ० विस्तार, ० वृत्तिटीका, ० शब्दमाला, ० षट्कारक, कातत्रोणादिवृत्ति.

कातर 1) adj. feig, muthlos, kleinmüthig, niedergeschlagen, befangen, vor Etwas (loc. oder infin.) zurückschreckend AK. 3, 1, 26. H. 365. सम-रेषकातरो R. 3, 19, 27. वाग्भिर्मध्यते कातरः PĀṆKAT. I, 115. अत एव हि वाङ्मति भूपा योधान्महाबलान् । प्रूर्वान्वीरान्कृतोत्साहान्वर्षयति च का-तरान् ॥ IV, 44. HIT. II, 64. किमेवं कातरासि ÇĀK. 36, 13. RAGH. 11, 78. AMAR. 7.30. PRAB. 23, 17. BṚĀG. P. 1, 2, 2. निर्वीर्या ये निरुत्साहाः शत्रुभेदे च शोभनाः । तेषामेवविधा बुद्ध्यादशी तव कातरा ॥ R. 5, 83, 20. स्निग्धानां प्रीतियुक्तानां मुहुरं मुहुरं प्रति । कातरं हृदयं राम प्रत्ययं नाधिग-

II. Theil.

वृत्ति 4, 9, 103. चेत्सा कातरेण MEGH. 75. धृतेद्योभावकातरं मे मनः ÇĀK. 13, 11. कातरमस्तवैषा न्यायः । यच्छृणुष्व द्रोहकारिणं ह्वेत्यं शोचसि PĀṆKAT. 102, 12. धेन्वा तदध्यासितकातराद्या RAGH. 2, 52. AMAR. 79. का-ङ्गत्यो ऽपि व्यतिकरमुखं कातराः स्वाङ्गदाने ÇĀK. Ch. 58, 8. तयोः समाप-तिषु कातराणि — विलोचनानि KUMĀRAS. 7, 75. कुलजनदर्शनकातरं हि चतुः MĀKĀKH. 120, 4. रतिकातरेण मनसा AMAR. 75. प्रत्युपकारकातरमति RĪGĀN. Ça. 16, 11, 20. तत्र प्रत्युत्क्रमाधातुं ब्रह्मापि खलु कातरः BHARTṢ. 1, 60. कातरकथ्यमान (als adv. aufzufassen) ĀURAP. 24. श्रवणकातरतो गतो ऽस्मि ich fürchte mich zu hören ÇĀK. 89. कातरत्वं PĀṆKAT. 216, 11. MEGH. 108. Wohl von कातर, also etwa: nicht wissend, welches von Beiden zu thun sei. — 2) m. = कातल ÇABDAR. im ÇKDr.

कातरायणं patron. von कातर gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

कातर्य (von कातर) n. Aengstlichkeit, Furcht, Kleinmuth MBh. 3, 11694. कर्मभिस्तस्य भीमैस्तु कातर्यं ज्ञायते मम R. 4, 9, 100. कातर्यं केवला नीतिः शौर्यं श्रपदचेष्टितम् RAGH. 17, 47.

कातल m. 1) Name eines Fisches, *Cyprinus Catla* Ham., RĪGĀN. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. — Vgl. कातर.

कातलायनं m. patron. von कातल gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. — Vgl. कातरायण.

काति (von 2. का) adj. heischend, verlangend in शृणुकाति und का-मकाति.

कातीय adj. von Kātja herrührend: ० गृह्यसूत्र Z. d. d. m. G. 7, 529. Verz. d. B. H. No. 264–267. WEBER, Lit. 138. कातीयसूत्र 96. 135. fgg. Ind. St. 1, 81. fg. कातीयकल्पसूत्र Verz. d. B. H. No. 116. 218–246. Nach WILS. ist कातीय 1) = कात्यायन; 2) = कात्यायनीय.

कातु m. so v. a. कूप NAIGH. 3, 23. — Vgl. काट.

कात्कार (कात् + 1. कर) verhöhnen, beschimpfen: घृहे वत मयासाधु कृतं वै दध्नुद्विना । यन्मयैश्वर्यमतेन गुरुः सदसि कात्कृतः ॥ BṚĀG. P. 6, 7, 11. कात्त्रेयक (von कात्त्रि) adj. zu einer bösen Drei gehörig P. 4, 2, 95.

कात्यक्य patron. von कात्यक (von कात्थ), N. eines Commentators Nir. 8, 5. 6. 10. 17. 9, 41. 42.

कात्य patron. von कात् gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 56. 57. Ind. St. 1, 227. fg. SCHIEFNER, Lebensb. 249 (19). = कात्यायन TRIK. 2, 7, 25. ein Lexicograph Sch. zu H. 145. 1127.

कात्यायन patron. von Kati oder Kātja: कतिश्चैव यस्मात्कात्यायनाः स्मृताः HARIV. 1461. 1768. SCHIEFNER, Lebensb. 249 (19). R. 2, 67, 2. Name des Verfassers mehrerer Schriften zum vedischen Ritual, zur Grammatik u. s. w. WEBER, Lit. 133. fgg. Ind. St. 1, 16 u. s. w. इत्याह स्वरसंस्कारप्रतिष्ठापयिता भगवान्कात्यायनः Schluss des VS. PRĀT. JĀGĀ. 1, 4. Mit Vararuki identificirt TRIK. 2, 7, 25. H. 832. an. 4, 166. MED. n. 175. Anh. 5. KATHĀS. 2, 1. Vgl. über कात्यायन noch COLEBR. Misc. Ess. I, 23. 93. 100. 144. II, 6. 8. 37. 40. 53. LIA. II, 436. 473. 481. BURN. Intr. 446. Lot. de la b. l. 488. Angeblich = कात्यायनी Ind. St. 1, 75. 76. 78. 2, 191. कात्यायनी: Verz. d. B. H. No. 110. — f. कात्यायनी P. 4, 1, 13. a) N. einer der beiden Frauen von Jāgñavalkya ÇAT. Br. 14, 5, 4. 1. 7, 3, 1. 2. का-त्यायनि PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57. कात्यायनी Bein. der Durgā AK. 1, 1, 4, 32. TRIK. 3, 3, 232. H. 263. H. an. MED. HARIV. 3270. 9423.